

Atilas pēcteči – Josifs un Otto Kovči

Līvānus var droši uzskatīt par Latgales kikkoksa centru, jo šeit dzīvo un sporto slavens tēvs un ne mazāk slavens dēls. Josifs Kovči ir četrkārtējs Latvijas čempions, Čehijas, Somijas un Igaunijas čempions, vairāku Eiropas čempionātu godalgoto vietu ieguvējs un sava dēla Otto Kovči, nu jau pieckārtēja Latvijas čempiona un Eiropas čempiona treneris. Viņi lepojas viens ar otru, un abi Līvānu novadā atzīti par labākajiem pagājušā gada sportistiem.

Bumbu nomainījis pret kikkoksu

Josifs Kovči bērnībā un jaunībā daudz sportojis – spēlējis futbolu, pēc tam izvēlējis boksu un ilgus gadus bija Latvijas boksa izlasē. Josifs iemīlējis un apprecējis Līvānu meiteni.

Kad Latvijā 90. gadu sākumā ienācis kikkokss, daudzi bokseri un karatisti pārtapuši par kikkokseriem. Arī Josifs Kovči Līvānos izveidoja klubu "SKITS". "No boksa līdz kikkoksam ejams viens solis, jo kikkokss ir boksa un Austrumu cīņu mākslas sakausējums. Latvijā nebija treneru, tāpēc trenējos pēc grāmatām, videokasetēm. 1996. gadā notika pirmais Latvijas čempionāts kikkoksā, kurā izcīnīju čempiona titulu. Mani iekļāva Latvijas izlasē, un savā pirmajā Eiropas čempionātā Dānijā ierindojos trešajā vietā. Piecus gadu sportoju Latvijas izlasē, braucu uz Rīgas mačiem un vienlaikus Līvānos trenēju jauno paaudzi," stāsta Josifs.

J. Kovči tomēr atstājis lielo sportu, lai savu laiku un meistarību atdotu bērniem un jauniešiem. Šobrīd kluba "SKITS" audzēkņi uzvar nozīmīgos Latvijas un starptautiskos turnīros. Janvārī Rīgas kausa izcīņā komanda izcīnīja otro vietu, nedaudz piekāpdamās tikai Rīgas klubam, bet individuālajos mačos tiesneši piešķirusi astoņas medaļas. Komandas labākie kikkokseri ir dēls Otto, Aleksandrs Bedņakovs, Ēriks Džeriņš, Artūrs Livickis, Zigmunds Rudzītis un citi. Treneris rāda bronzas medaļu un diplomu, kuru janvāra nogalē Igaunijas čempionātā izcīnījis viņa audzēknis Arturs Livickis. Čempionātā piedalījušies 200 dalībnieki no sešām valstīm.

Blakus ringam – smilšu kaste

Otto uz treniņu telpu pagrabā tika līdzīgi ņemts gada vecumā. Josifs Kovči atminas, ka blakus ringam atradās smilšu kaste, kurā Otto rotaļājies, bieži arī iemidzis. Tēvs atzīst: "Viņš trenējās rotaļājoties, un tas ir ceļa sākums uz kikkoksa meistarības virsotnēm". Otto pirmo reizi sacensībās piedalījās jau piecu gadu vecumā, bet pašlaik, 17 gadu vecumā kļuvis ne tikai par Latvijas, bet arī Polijas un Krievijas čempionu, viņš brīvi cīnās kikkoksa, tai boksa, karatē un boksa sacensībās, ir tai boksa un karatē čempions.

Otto domā, ka labi vien bijis, ka tētis viņu sācis trenēt jau agrā bērnībā. "Vecāki savu laiku un dzīvi atdevuši man, un, pateicoties viņiem, es varu uzvarēt kikkoksa mačos Eiropā un Latvijā," ļoti sirsnīgi saka jauneklis.

Josifs Kovči stāsta, ka gan viņš, gan dēls sapņojot nokļūt Japānā tā sauktajos K-1 turnīros. "K-1 turnīrs ir katra kikkoksera sapnis, tur cīnās pasaulē labākie. Lai tur nokļūtu, vajag vismaz trīs reizes nedēļā trenēties kikkoksā, pārējo laiku sportot sporta nodarbībās skolā, vasarā peldēt ezerā un pagalmā dzenāt futbolu, pavasarī un vasarā skriet krosu.

Josifa sieva Jeļena Kovči ir sporta kluba "SKITS" prezidente. Viņa neiebilst, ka dēls izvēlējis kikkoksu. "Viņa saka – ja mums būtu desmit dēli, tad varētu spriest citādi, bet tā kā kikkoksu izvēlējis mūsu vienīgais dēls, tad tas ir nozīmīgs sporta veids," saka Josifs.

Šobrīd Otto cenšas līdzināties saviem elkiem – vispirms savam tētim (Josifs Kovči ir arī melnās jostas un otrā dana īpašnieks), divkārtējam K-1 čempionam holandiešim Remī Banjaski, Krievijas jaunajam kikkokserim Ruslanam Karajevam.

J. Kovči saka, ka Līvānos kīkbokss attīstās, pateicoties pašu un labas gribas cilvēku atbalstam. Šogad tika uzstādīts jauns rings, kurā notiks Latvijas un Līvānu mači. Šo sporta veidu atbalsta Līvānu novada dome, uzņēmumi "Daugulis un partneri", "Sencis", "Līvānu meliorators", "Saltums 2" un citi.

Starp kīkboksu un mūziku

Josifs Kovči dzimis un uzaudzis Ungārijā. Arī Otto uzsver, ka viņš ir ungārs un viņa dzimtā valoda ir ungāru valoda. Interesanti, ka Otto ar tēti runā ungāru valodā, ar mammu – krievu valodā, mācās latviešu skolā – Līvānu 1. vidusskolā, bet Daugavpils mūzikas vidusskolā apgūst klavierspēli.

"Katra nākamā ungāru paaudze pārmanto cīnītāju garu, jo Ungārijai ir izcila vēsture, un es ar to ļoti lepojos. Ungāri cēlušies no slavenās cīnītāju huņņu cilts, kuru karavadonis Atila savu karaspēku mūsu ēras pirmā gadsimta pirmajā pusē bija aizvedis līdz pašai Romai. Pāvests Atilam samaksājis zelta naudas kalnu, lai gan Atilas karaspēks bija tik stiprs, ka viegli varēja ieņemt Romu. Vēsture ir mans mīļākais priekšmets," pastāstīja Otto.

Otto atzina, ka viņam patīk arī mūzika, patīk komponēt. "Paldies Dievam, vēl ir viens gads, lai izdarītu izvēli starp mūziku un kīkboksu, jo abi vienlīdz svarīgi. Viena nodarbošanās kļūs par dzīvesveidu, otra – par hobiju, un no tā es būšu tikai ieguvējs," saka Otto Kovči. Tēvs piebilst: "Mēs ar sievu respektēsim viņa izvēli.